

Posudek bakalářské práce:

Jiří Vácha:

Vznik a stavební vývoj chrámu sv. Mikuláše ve vrcholném a pozdním středověku a v raném novověku v rámci města Českých Budějovic.

Vedoucí práce: Mgr. Stefan Scholz

V úvodní části práce jsou mj. hodnoceny zásahy, které byly v českobudějovickém chrámu sv. Mikuláše provedeny ve 20. století. Na jejich navrhování měl ovšem nemalý podíl historik umění a památkář Dr. Viktor Kotrba, jehož jméno zde nebylo vzpomenuáno. V následujícím oddílu předložené práce Jiří Vácha podal přehled dosavadní literatury zabývající se kostelem sv. Mikuláše. Zde prokázal dobrou orientaci v tom, co bylo doposud publikováno.

Zajímavé informace přináší pasáž věnovaná geologickým poměrům. Poměrně podrobně se Jiří Vácha zabývá historickými okolnostmi vzniku města a kostela sv. Mikuláše. Tady ovšem práci výrazně usnadňuje Köpflerova edice pramenů, která zde byla v odpovídající míře využita. Řadu informací přináší pak knihy pražského arcibiskupství (*Libri confirmationum*, *Libri erectionum*, *regesta papežských desátků*), které jsou dobře přístupné v edicích. V předložené bakalářské práci byly použity jejich údaje, ale ty byly přebírány prostřednictvím druhotné literatury, jak vyplývá i z toho, že příslušné záznamy knih erekčních a konfirmačních nejsou citovány z příslušných edic.

Hlavním úkolem předložené práce bylo ovšem zkoumání stavby samotné – tento výklad začíná na s. 30. Sem je také začleněn krátký exkurz věnovaný zvíkovskému purkrabímu Hirzovi. Z toho mála, co o něm víme, plyne, že byl hlavním organizátorem královských zakladatelských podniků v jižních Čechách, to neznamenaá, že ho lze označovat jako „představitele písecko-zvíkovské huti“ – viz s. 35.

Lze uvítat analýzu stavebních etap (s. 33-34, 35 ad.), která vyústila do analytického plánu zahrnutého v příloze. Adekvátně tu byly porovnány presbytáře dominikánského kostela a kostela sv. Mikuláše (s. 36). Není jasné, co má autor na mysli pod pojmem „přípora“ – viz s. 39, druhý odstavec). U

sdělení týkajícího se bočních kaplí vzbuzuje pochybnost, zda se dochovalo jen jejich „půdorysné řešení“ (srov. s. 40), nebo obvodové zdivo ve hmotě. Ocenit lze pasáže věnované geologickému podloží (s. 45-46, ale také s. 12-13 – bylo by patrně vhodnější je obě spojit) a lokalizaci lomů, z nichž byl používán kámen pro monumentální stavby ve městě.

V závěrečném shrnutí bych doporučoval v některých místech větší opatrnost při formulování závěrů (písecko-zvíkovská huť – s. 48; podíl krále a města na realizaci stavby).

Práce představuje důkladné zamyšlení nad nejstarším obdobím významné českobudějovické stavby. Doporučuji jí k úspěšné obhajobě.

Praha 29.05.2008

Prof. PhDr. Jiří Kuthan, DrSc.